

Nedjeljno poslijepodnevno zasjedanje

opći sabor

Nedjeljno poslijepodnevno zasjedanje

3. listopada 2010.

Što ste učinili s mojim imenom?

poslušnost

zapovijedi

Isus Krist

opći sabor

Što ste učinili s mojim imenom?

starješina Mervyn B. Arnold

iz Sedamdesetorice

Jednoga dana svatko će od nas morati objasniti našem Spasitelju, Isusu Kristu, što smo učinili s njegovim imenom.

Kada je predsjednik George Albert Smith bio mlad, njegov mu se pokojni djed, George A. Smith, pojavio u snu i upitao: »Želio bih znati što si učinio s mojim imenom.« Predsjednik Smith je odgovorio: »S tvojim imenom nisam učinio ništa čega bih se mogao sramiti.«¹

Svaki tjedan blagovanjem sakramenta sklapamo savez i obećavamo da smo voljni preuzeti na sebe ime Kristovo, da ćemo ga se uvijek sjećati i obdržavati njegove zapovijedi. Moramo biti voljni to činiti, a ako jesmo, obećan nam je najdivniji blagoslov - da će njegov Duh uvijek biti s nama.²

Baš kao što je predsjednik George Albert Smith morao obavijestiti svoga djeda što je učinio s njegovim imenom, jednoga dana svatko će od nas morati objasniti našem Spasitelju, Isusu Kristu, što smo učinili s njegovim imenom.

Koliko je važno imati dobro ime navedeno je u Mudrim izrekama, gdje čitamo: »Dobro je ime bolje od velika bogatstva, i bolja je naklonost od srebra i zlata«³ i »Pravednikov je spomen blagoslovljen!«⁴

Dok sam razmišljao o ovim stihovima i o važnosti dobrog imena, bujica sjećanja došla je u moje misli o dobrom imenu i ostavštini koje smo od mojih roditelja dobili moja četiri brata, moje dvije sestre i ja. Moji roditelji nisu imali velika bogatstva svijeta, niti su imali srebra ili zlata. Nas devetoro odraslo je u dvosobnoj kući s jednom kupaonom i zatvorenim trijemom gdje su moje sestre spavale. Kada su moji roditelji preminuli, moja braća, sestre i ja sakupili smo se kako bismo podijelili njihovu zemaljsku imovinu, koja je bila malobrojna. Moja je majka ostavila nekoliko dobro ispeglanih haljina, malo starog namještaja i nekoliko drugih osobnih stvari. Moj je otac ostavio nešto stolarskog alata, starih lovačkih pušaka i malo što drugoga. Jedine stvari koje su imale nekakvu novčanu vrijednost bile su skromna kuća i mala ušteđevina u banci.

Zajedno smo plakali otvoreno, zahvaljujući, znajući da su nam ostavili nešto mnogo dragocjenije od srebra ili zlata. Dali su nam svoju ljubav i svoje vrijeme. Često su iznosili svoja svjedočanstva o istinitosti evanđelja, koja sada možemo čitati u njihovim dragocjenim dnevnicima. Ne toliko riječima, već više primjerom, naučili su nas da naporno radimo, budemo pošteni i plaćamo desetinu. U nama su usadili i želju dalje se obrazovati, služiti misiju, i što je najvažnije, pronaći vječnog pratitelja, vjenčati se u hramu i izdržati do kraja. Uistinu su nam ostavili baštinu dobrog imena, na čemu ćemo im uvijek biti zahvalni.

Kada su voljeni prorok Helaman i njegova supruga bili blagoslovljeni s dva sina, dali su im ime Lehi i Nefi. Helaman je rekao svojim sinovima zašto su dobili ime po dvojici svojih predaka, koji su živjeli na Zemlji skoro 600 godina prije njihovog rođenja. Rekao je:

»Gle, sinovi moji... ja vam nadjenih imena praroditelja vaših [Lehi i Nephi]... a to učinih da se njih sjetite kad se svojih imena spomenete... da se sjetite i *djela njihovih*. A kad se *djela njihovih sjetite, da znadete kako je rečeno, pa i zapisano, da ona bijahu dobra*.

Stoga, sinovi moji, ja bih da vi činite ono što je dobro, *da bi i o vama bilo rečeno, pa i zapisano, kako je rečeno i zapisano o njima...*

onaj dragocjeni dar života vječnoga da uzmognete imati.«⁵

Braćo i sestre, kakvo će biti sjećanje na naša imena nakon 600 godina?

Govoreći o tome kako možemo na sebe uzeti ime Kristovo i tako zaštititi svoje dobro ime, Moroni je podučavao:

»I opet, opomenuo bih vas da *dođete Kristu* i prihvatite *svaki dobar dar*, a *zlih darova da ne dirate, ni ono što je nečisto...*

Da, *dođite Kristu* i budite savršeni u njemu, i odrekните se sve bezbožnosti.«⁶

U nadahnutoj brošuri *Za snagu mladih* čitamo: »Sloboda izbora jest Bogom dano, vječno načelo koje sa sobom nosi moralnu odgovornost za ono što izaberemo. ... Premda [smo] slobodni sami birati, nis[mo] slobodni birati i posljedice [našeg djelovanja]. Kada nešto odabere[mo], dobit [ćemo] i posljedice tog izbora.«⁷

Ubrzo nakon što smo se moja draga Devonna i ja vjenčali, ispričala mi je kako je u mladosti naučila taj važan nauk da smo slobodni odabrati, no da nismo slobodni odabrati posljedice naših djela. Uz pomoć moje kćeri Shelly želio bih vam ispričati o iskustvu sestre Arnold:

»Kada sam imala 15 godina često sam osjećala da je oko mene previše pravila i zapovijedi. Nisam bila sigurna da normalna tinejdžerka željna zabave može uživati u životu uz toliko mnogo ograničenja. Još više, mnogi sati koje sam provela radeći na ranču moga oca ozbiljno su narušavali moje vrijeme s mojim prijateljima.

Toga određenog ljeta jedan od mojih poslova bio je pobrinuti se da krave koje pasu na pašnjacima planine ne probiju ogradu i ne uđu u polje pšenice. Kravi koja pase pšenicu želudac se može naduti, uzrokujući gušenje i smrt. Jedna je krava uvijek pokušavala svoju glavu ugurati kroz ogradu. Jednoga jutra dok sam jahala duž ograde provjeravajući goveda, otkrila sam da je krava probila ogradu i ušetala u polje pšenice. Na moje zaprepaštenje, shvatila sam da ona jede pšenicu već neko vrijeme jer je već bila natečena i izgledala je poput balona. Pomislila sam: 'Ti glupa kravo! Ta je oграда tu da te štiti, a ipak si prošla kroz nju i pojela toliko žita da ti je život u opasnosti.'

Odjurila sam natrag do kuće kako bih pozvala oca. Međutim, kada smo se vratili našla sam je kako mrtva leži na tlu. Bila sam tužna zbog gubitka te krave. Omogućili smo joj prekrasan planinski pašnjak i ogradu da je drži podalje od opasne pšenice, ali je ipak budalasto probila ogradu i izazvala svoju smrt.

Dok sam razmišljala o ulozi ograde shvatila sam da je to bila zaštita, upravo kao što su zapovijedi i pravila mojih roditelja bili zaštita. Zapovijedi i pravila bili su za moje vlastito dobro. Shvatila sam da me poslušnost zapovijedima može spasiti od tjelesne i duhovne smrti. To je prosvjetljenje postalo središnja točka u mom životu.«⁸

Sestra Arnold je naučila da nam je dobar, mudar i brižan Nebeski Otac dao zapovijedi - ne da nas ograničava, kao što bi neprijatelj želio da vjerujemo - već da blagoslovi naš život i zaštitu naše dobro ime i našu baštinu za naše buduće naraštaje, upravo kao što su to učinili za Lehija i Nefija. Upravo poput krave koja je primila posljedice svoga odabira, svatko od nas mora naučiti da trava *nikada* nije zelenija na drugoj strani ograde - niti će ikada biti - jer »opačina nikad sreća nije«⁸. Svatko će od nas primiti posljedice svojih izbora kad ovaj život završi. Zapovijedi su jasne, one štite, nisu ograničavajuće, a prekrasni blagoslovi poslušnosti su bezbrojni!

Naš je Nebeski Otac znao da ćemo svi činiti greške. Tako sam zahvalan za pomirenje, koje omogućava svakome pokajati se, učiniti nužne prilagodbe tako da opet možemo biti jedno s našim Spasiteljem i osjetiti slatki mir oprosta.

Naš nas Spasitelj svakodnevno poziva da očistimo svoje ime i vratimo se u njegovu nazočnost. Njegov je poticaj pun ljubavi i nježnosti. Zamislite zajedno sa mnom Spasiteljev zagrljaj dok čitam njegove riječi: »Nećete li se sad vratiti k meni i pokajati za grijehе svoje i obratiti se da bih vas iscijelio?«⁹

Danas bih želio pred svakoga od vas staviti isti izazov kakav su moji roditelji, koji će zauvijek biti zapamćeni zbog svog dobrog imena, stavili preda me. Prije nego što nešto učinite, zamislite Spasitelja kako stoji pored vas i upitajte se: »Da li bih to pomislio, rekao ili učinio kada bih znao da je on ovdje?« On je sigurno ovdje. Naš voljeni predsjednik Thomas S. Monson, za koga svjedočim da je prorok, često navodi sljedeći stih iz Svetih pisama kada govori o našem Gospodinu i Spasitelju: »Ja ću ići pred vama. Bit ću vam zdesna i slijeva, a Duh će moj biti u srcima vašim, i anđeli moji oko vas da vas ponesu.«¹⁰

Želio bih da tog velikog i prekrasnog dana, kada budemo stajali pred našim ljubljenim Spasiteljem da bismo izvijestili što smo učinili s njegovim imenom, budemo u mogućnosti izjaviti: »Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao.«¹¹ »Poštovao sam tvoje ime.« Svjedočim da Isus jest Krist. Umro je da bismo mi mogli živjeti. U ime Isusa Krista. Amen.

Napomene

1.

Presidents of the Church Student Manual (Church Educational System manual, 2003), 134.

2.

Vidi Nauk i savezi 20:77

3.

Mudre izreke 22:1

4.

Mudre izreke 10:7

5.

Helaman 5:6–8; kurziv dodan.

6.

Mosija 10:30, 32, kurziv dodan

7.

Za snagu mladih (knjižica, 2001), 4.

8.

Alma 41:10

9.

3. Nefi 9:13

10.

Nauk i savezi 84:88

11.

2. Timoteju 4:7

Liahona

studeni 2010.